

81503

РІ 593/33
Ріср 573.1

ПУСТИНИКЪ.

Сложенъ одъ

ВАСИЛІЯ СУББОТИЃА,

Пароха Земунскогъ и честнѣйше архидіедезалне консисторіе
асесора.

У ЗЕМУНУ

Печатњомъ І. К. Сопрона, 1862.

И. В. Т. Н. К. Д.

РАССЛАНЕ СЪВЕЩАНІЯ

ВЪЗНЕСЕНІЕ СЪВЕЩАНІЯ СЪВЕЩАНІЯ СЪВЕЩАНІЯ

СЪВЕЩАНІЯ

СЪВЕЩАНІЯ

СЪВЕЩАНІЯ СЪВЕЩАНІЯ СЪВЕЩАНІЯ

1.

Хай! гдѣ й садъ вѣра стара,
Гдѣ л' старый обычай,
Кадъ не бы лютого квара,
Здравъ бея завичай,
Свете чуше с' рѣчи,
Чистъ бея осеѣай,
Топліи загрляй,
Лажъ никогъ негнѣчи! —

2.

Тада й хай! Добро было,
Тадъ животъ миліо с',
Съ неба се право свило,
Правичанъ силіо с',
Богъ слази меѣ' люде
Срце имъ огрева,
Добро имъ усева,
Круниса и труде.

*

3.

Истина и цвала онда,
 Нѣнѣ радо браос' цветъ,
 Макао ма се куда,
 Безъ бриге ишао ѣ светъ,
 Лисица нѣй было,
 Негрея нѣи сунце,
 Мрачно имѣ бы лице,
 Срце имѣ смућено,

4.

Любовь е была Бож'я,
 Изворъ іой бея чистъ,
 Сила бы с'трта враж'я,
 С'тртъ свакій нѣговъ листъ,
 Свако безъ стра срце
 Къ своме се пригрли,
 И свако загрли,
 Ма кое бы крвце.

5.

Чистъ, невинъ бея човекъ,
 Правый бы Божьи створъ,
 Мислю чисто ѣ у векъ
 Непозна вражьи чворъ,
 И посломъ зноявнымъ
 За брата уморенъ,
 За свога утрућенъ
 И трудомъ крвавнымъ,

6.

Да дане мало душомъ,
 Па да се одмори,
 Ил' да се кити ружомъ,
 На мира извори,
 Не мора грамзити,
 За пустомъ гудуромъ.
 Предъ масномъ капуромъ,
 Немора пузити.

7.

Пунъ сѣйногъ достѣнства
 Самъ, и свакъ што бы съ нѣмъ,
 Сваму беѣу чувства
 Виспренна, и све съ тимъ,
 Анѣлски у нѣму
 Свакій бы осеѣай,
 Свакій бы помишляй
 Раевски у нѣму !

8.

Нѣговъ не беѣ ѣзыкъ
 Двострукъ и швигарасть,
 Не беѣ рѣавъ гласникъ,
 На зло склонъ, бодликасть,
 Беѣ му све свето,
 Што му ѣ предано,
 И што му казано,
 Беѣ му честито.

9.

Мисли му бяу чисте,
 Зракъ правде снажи нѣи,
 Божіе мисли исте,
 Богъ води и самъ нѣи,
 Што уста казаше,
 Вѣровасъ тако нѣимъ,
 Беше бо нѣіовъ снимъ,
 Што никогъ свараше.

10.

Хай ! Гдѣ ѣ то свето време,
 Кудъ оде оваѣ данъ,
 Кадъ помре ово племе,
 Гдѣ му е сада станъ :
 Подъ сунцемъ неѣта га
 Меѣ' людма неѣта га,
 Пустнѣя сможди га,
 На земли нѣе га ! — — —

11.

Иѣтине Бож'е неѣта,
 Право е свѣслуло,
 А любовъ Бож'я прѣѣта,
 Свето е сгинуло ;
 Другѣе све е садъ,
 Хай ! Црно, неѣграпно !
 Кѣпти неѣрѣѣтано,
 Кудъ макнешъ неѣѣѣтъ гадъ !

12.

Хай! Верме честно, свето,
 Хай! Време незлобно,
 Што тако ты насъ лако
 Остави, издаде,
 Што твою свету власть
 Предаде ѣаволу,
 Те на насъ неволю
 Напусти, и те страсть.

13.

Овай се сада шири,
 Свой смѣло баца взоръ,
 Свудъ благимъ вѣтромъ пири,
 Ловльивый свой позоръ
 Дае на све стране,
 Меденымъ языкомъ,
 Ал' муклымъ изрикомъ,
 Сплет' у свое гране.

14.

Рек'о бы сладкій ѣешъ медъ
 Добити ты у даръ,
 Стресешъ се када те ледъ
 Смалати, и тога кваръ:
 Любкимъ словомъ вара,
 Незлобный сталный умъ,
 Преврне и разумъ,
 И ніе му пара! — — —

15.

Ма кудъ се годъ окренешъ,
 Удара на зло све,
 Кудъ ногомъ свіом кренешъ,
 Зло не те свуда зрѣ,
 Наклена и душа
 Лови ти свакій мигъ,
 Запинѣ якій вигъ,
 Стеже у чврст' ужа.

16.

Кадъ мислишъ да бѣлый данъ,
 Ты имашъ и свѣжъ часъ,
 Кадъ држижъ да си буданъ,
 Да ти є златанъ гласъ:
 Онда с' чувай яда,
 Онда позорльивъ буд',
 Єрѣ прате плетке свудъ,
 Теб' овога гада.

17.

Ма када што да чини,
 Ил' да ти рекне рѣчь,
 Лажъ све іой то зачини,
 Свудъ вири нѣзинъ бичъ,
 Ше҃еромъ рѣчь поспе,
 Када ти подноси,
 Зло за те проноси,
 На горе све оспе.

18.

Вукъ старый рыче мукло,
 Изгледа да гризе,
 Ніе га зло утукло,
 Са зломъ се свудъ врзе,
 И вара, и ара,
 И вешто закида,
 И свашто укида,
 Ніе м' у томъ пара — — —

19.

Чудишъ се како стара
 Та аветъ намѣшта,
 Како ти срце пара,
 А врлость завѣшта;
 Жедна те на чуну
 Средъ воде превезе,
 Озебла извезе
 Мамеѣ' на рку златну.

20.

И младо едва ѣ штене
 Изъ куе' изашло,
 Веѣъ гледи да ти свене,
 Што ѣ сатрт' пронашло,
 И брекѣ, и штекѣ
 Валяло л', или не —
 Стидно ли, или не —
 Нѣму се све кевѣ.

21.

Овога чуда ниси,
Ты сніо ни у сну, —
Шта овог' пуни прси,
Не спази ти у д'ну, —
Силанъ и двостручанъ,
И празанъ у глави,
А тражи да смлави,
Кое годъ правичанъ.

22.

Баца се као паунъ,
Размеће с', премеће,
Свакъ му е у оку трунъ,
На свакогъ насрће,
И баца носъ горе,
У звезде пенѣ се,
А съ блатомъ мете се,
Бѣле не зри зоре.

23.

Када се оба сложе,
И свою свикну рѣчь,
Кадъ годе имъ се може,
Да твою пію срчь — —
Хай! чудна л' тог' дуж'ства,
Дивна ли посла тог', —
Расте имъ силный рогъ,
Испуни с' духъ муж'ства. !—

24.

Ил' имъ на ползу ишло,
 Ил' штетно сбыло се,
 Или имъ добро пришло,
 Ил' на зло свило се,
 Газе, и тару све,
 Што с' твоє назове.
 Што с съ тобомъ прозове
 Све гнѣче, трую све,

25.

Држе да ништ' преда се
 Нетреба пустити,
 Тураю све иза се,
 Што с' може сгодити,
 И газу, и руже
 Све, и све облажу,
 Зломъ машѣу да мажу,
 Ёзыкъ свой пустъ пружу

26.

Миліє ништ' имъ ніє,
 Негъ быти у на предъ,
 И кадъ имъ с' венаць віє,
 Было то ма узгредъ; —
 Ныіовомъ незнанству
 Говети само є,
 Макаръ да тамо є,
 Врлость у сужанству.

27.

Пунъ трбу ѿ нек' имъ само,
Заслуге нетреба,
Само дай, нѣма амо,
Ма ост'о безъ леба,
И саме бы крви
Туђе се напили,
Комадъ туђ сграбили:
Они су ту први.

28.

Ал' ако Богъ и срећа
Добаръ часъ дарую,
Подмладес' мужска плећа,
Очи преболую,
Бићемо онда сви
Яганьцы невини,
Быћемо незлобніи,
Анђели онда сви.

29.

И нѣина сила яка,
И нѣовъ Ёзыкъ пустъ,
И злоба свакояка
У димъ рассућес' густъ,
Предъ снагомъ духа твогъ,
Стопићес' мржнѣ ледъ,
Згинуће свакій вредъ,
То судба гада ѿ тогъ !!!

30.

Ой! сини свѣтло сунце,
 Разгони овай мракъ,
 И загрей мое лице,
 Твой даруй мени зракъ,
 Разблажи горкій ядъ,
 Разведи зао часъ,
 Разтерай суморъ васъ,
 Разчисти шкодливъ смрадъ.

31.

О Боже! вѣру стару
 Старый дай обичай
 Поломи крила квару,
 Што прогна завичай,
 Детиньство когъ мое
 Ватрено загри,
 Когъ часъ мой умрли
 Изъ руке жди твоє.

32.

О Боже! тай пошлы часъ
 Висине са твоє,
 Анђелскія да слави гласъ
 Тебе, и срце мое.
 Све што мисли криво,
 И криво послує
 Утри што лудує
 Недай дає живо.

33.

Твогъ неба дай нама миръ,
 Твогъ рая сладости,
 Ангела твои и пиръ
 Дай намъ, тогъ радости
 Спреси за насъ Боже,
 Овогъ света слуга
 И нѣгова друга,
 Нек' броди кудъ с' сложе

34.

О Боже ! Недопусти
 Да будемъ поданаць, (педанть),
 Нити ме запусти
 Да будемъ незналаць (игнорать),
 Већъ пусти истину,
 Пошли твой правый свѣтъ,
 Да синемъ красный цвѣтъ
 У твоємъ вінограду.

35.

Дай да любовь твоя
 Угрѣва мою грудь,
 Да любовь опеть моя
 Ублажи брата грудь;
 По томъ текъ знаће свакъ,
 Као што рече ты,
 „Твой ученикъ“ да су сви,
 Што чине само так'.

36.

Воскресни, о Господе !

Духа твогъ нек' сине зракъ,
Нек' сатре све несгоде,

Нек' сможи вражій кракъ ;

Людство е скоро све

Одметлос' слова твогъ,

Яви му лица свогъ,

И славе твое дне !!! — —

Воспоминаніе о Лодовикѣ
Духъ твой въ чрепѣ
Нокъ чрепѣ въ чрепѣ
Нокъ чрепѣ въ чрепѣ
Духъ твой въ чрепѣ
Нокъ чрепѣ въ чрепѣ
Духъ твой въ чрепѣ
Нокъ чрепѣ въ чрепѣ

—

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

P19 C I 573.1